

[Holdgaard.]

altid til. Jeg vil i alt Fald gerne sige overfor Paastandene i disse Bladartikler om, at dette Forslag skulde være Film og Parade, at det synes jeg ikke man med nogen som helst Ret kan hævde, thi for de Mennesker, det angaar, er det i allerhøjeste Grad en Realitet. Man kan være sikker paa, at hverken de Personer, de Institutioner eller de Kommuner, som skulde nyde godt af denne Lovgivning, betragter det som Film eller Paredeforslag. Og det behøver det da i Virkeligheden heller ikke at blive. Det staar nemlig til de to Partier, i alt Fald det ene af dem, om man vil være med til at gennemføre det.

Der er blevet insinueret, kan man næsten sige, at det er Finansministeren, der har opfundet Lovforslaget og faaet det fremsat paa denne Maade, fordi han troede, at saa blev det ikke gennemført. Men det staar jo i de ærede Partiers Magt at faa det gennemført, saa at Ministeren kommer af med Pengene til de Personer, Institutioner og Kommuner, som man skulde hjælpe herigennem.

Jeg er i og for sig ikke saa forundret over den Stilling, de to Partier tager. Det, man særlig var brøstholden over, var, at den højtærede Statsminister har betegnet Forslaget som en Enhed. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Krag, der stillede det Spørgsmaal: Hvad siger det radikale Venstre? Ja, vi betragter det ogsaa som en Enhed, fordi vi ikke er klasseprægede, for at blive i det ærede Medlems Sprogbrug. Vi har det ikke saadan, som det ærede Medlem har givet det Udtryk her i Dag, at de Ting, som han kunde tænke sig at faa gennemført, er kun de Forslag, som vedrører Landbruget; de andre har han afvist, idet han har sagt noget om, at han eventuelt med Tiden, naar han fik de tilstrækkelige Undersøgelser, kunde gaa med til at yde Tilskud til Kommunerne. Fordi vi ikke er klasseprægede, siger vi, at det er en Enhed, vi er med til at hjælpe baade Landbrugerne og de Kommuner, som er økonomisk vanskeligt stillede. Det haaber jeg er et tilstrækkeligt Svar paa det ærede Medlem Hr. Krags Spørgsmaal.

Et saadant Forslag er maaske i nogen Grad en Streg i Regningen for den demagogiske Politik, der nu i længere Tid er ført fra de to Oppositionspartier, nemlig den, at man søger baade igennem Taler og igennem Pressen saa stærkt som muligt at fremhæve Regeringen som en passiv Regering, en Regering, der ikke yder nogen Indsats for at hjælpe det kriseramte Samfund.

Det ærede Medlem Hr. Krag var inde

paa, at Regeringens hele Indsats her var alt-saa dette yderst beskedne Bidrag. Det forekommer mig, at Partiets Formand, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, burde have gjort det ærede Medlem Hr. Krag opmærksom paa, at der er nedsat et Udvalg om Akkordloven, hvor vi forhandler om et Forslag om 10 Mill. Kr. (Krag: Er det Regeringens Forslag?). Nej, det er et Forslag, der er fremsat af Venstre, men vi forhandler om det. Venstre er endelig nu, 3—4 Aar for sent, kommet i Tanker om, at det er nødvendigt at faa gennemført en saadan Akkordlovgivning, og Regeringen og Regeringspartierne har været villige til at yde sin Medvirkning til at faa det Forslag bragt i en saadan Stand, at det var brugeligt og forsvareligt baade overfor dem, der skal nyde godt af det, og dem, der skal yde Beløbene.

Det er efter min Mening en demagogisk Politik, naar man paa den ene Side hævder, at Regeringen intet foretager sig, og saa næsten hver Gang der fremsættes et Forslag, møder det med en Afvisning. Det er givet, at et saadant Dobbeltspil maa afsløres, og det bliver ogsaa afsløret Gang paa Gang, det forekommer mig endog, at det i høj Grad er blevet afsløret ved den Stilling, de to Partier har taget til Forslaget i Dag.

Naar man afviser dette Forslag, naar man ikke vil være med til at vedtage det, kan man ikke blive ved med at rejse rundt i Landet og sige, at det er Regeringens og Regeringspartiernes Skyld, at der ikke gennemføres Lovforslag. Men nu staar det efter min Mening til de to Partier at sige, at de vil være med til at yde dette i nogen Maade virkningsfulde Bidrag til at hjælpe de kriserammede Personer og Kommuner.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man saa hurtigt som muligt gennemfører det foreliggende Lovforslag.

Geert-Jørgensen: Jeg vil gerne begynde med at sige, at vi Retsforbundsfolk ser slet ikke med Velvillie paa dette Lovforslag, fordi det i saa høj Grad er et Gave- og Understøttelsesforslag. Vilde man sætte en Overskrift over det, kunde man jo sætte Ordet „Hjælp“ med mange og lange Udraabstegn bagefter, og saa vilde det endda, hvis Lovforslaget blev gennemført, vise sig, at det i Virkeligheden slet ikke bliver til nogen Hjælp. Princippet i Loven er Tilskud og Tilskud og Understøttelse og altid Understøttelse, og overfor Tidens Nød og Vanskeligheder har denne Regering som den tidligere Regering ingen anden Vej at gaa, fordi den ingen anden Vej kender;